

N:o 25.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående beviljande af vissa förmåner för enskilda järnvägsanläggningar; gifven Stockholms slott den 12 januari 1903.

Under återopande af hvad bilagda utdrag af protokollet öfver civilärenden för denna dag innehåller, vill Kungl. Maj:t härmed i nåder föreslå Riksdagen medgifva, att Kungl. Maj:t må, där så pröfvas lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1904 års lagtima riksdag, kunna undfå Kungl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga järnväg, att, ehvad de för sådant ändamål undfå statsbidrag eller icke, *dels* erhålla upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord utan annan kostnad än att, hvad angår boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför lämnas i enlighet med hvad förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgar, *dels ock* kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk och stenbrott jämte grustäkter, som kunna vara disponibla.

Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

HJALMAR WESTRING.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 ja-
nuari 1903.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: CRUSEBJÖRN,
ODELBERG,
HUSBERG,
PALANDER,
WESTRING,
RAMSTEDT,
BERGER,
MEYER och
VON FRIESEN.

Föredragande departementschefen yttrade:

Medelst nådig proposition den 16 december 1901 föreslog Eders Kungl. Maj:t Riksdagen att, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad sedan en följd af år ägt rum, medgifva, att Eders Kungl. Maj:t ägde, där så pröfvades lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1903 års lagtima riksdag kunde undfå Eders Kungl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga järnväg, att, ehvad de för sådant ändamål erhöle statsbidrag eller icke, dels erhålla upplåtelse af den för järnvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord utan annan kostnad än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför

lämnades i enlighet med hvad förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgade, dels ock kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans ägor belägna kalk- och stenbrott jämte grustäcker, som kunde vara disponibla; och blef denna nådiga framställning bifallen af Riksdagen enligt dess skrifvelse den 26 februari 1902.

Då de skäl, hvilka föranledde Eders Kungl. Maj:ts ofvanberörda, af Riksdagen bifallna förslag, fortfarande äga giltighet, hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen medgifva, att Eders Kungl. Maj:t må, där så pröfvas lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1904 års lagtima riksdag kunna undfå Kungl. Maj:ts nådiga tillstånd att inom riket anlägga järnväg, att, ehvad de för sådan anläggning erhålla statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af oförmälda förmåner.

Denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställen blef af Hans Maj:t Konungen bifallen; och skulle nådig proposition i ämnet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Johan Björnström.
